

Küçük Kutup Ressamı

Yavuz DEMİRKIRAN

Küçük Kutup Ressamı

Yavuz DEMİRKİRAN

Sessiz bir gecede, gökyüzü karanlık ve kar yumuşakken, Pip adında küçük bir kutup ayısı kar mağarasının dışında oturuyordu. Beyaz çizgili kırmızı bir atkı takmıştı ve bir kulağının arkasına bir resim fırçası sıkıştırmıştı. Pip gökyüzüne baktı ve soluğu kesildi. Üstünde yeşil, pembe ve mavi dönen şeritler dans ediyordu. "Kuzey ışıkları!" diye fısıldadı. "Ne kadar güzeller!"

Pip her gece kuzey ışıklarının belirmesini bekledi. Rüzgârda şeritler gibi kıvrılıp bükülmelerini izledi. Kocaman yuvarlak gözleri hayretle açıldı. "Keşke onları saklayabilseydim," dedi. "Ama hep kaybolup gidiyorlar." Küçük ahşap boya kutusuna sarıldı. "Keşke onları resmedip kalmalarını sağlayabilseydim."

Ertesi akşam Pip boya kutusunu açtı ve boyalarını çıkardı. Fırçasını yeşile batırıp uzun, kıvrımlı bir çizgi çizdi. Sonra tıpkı ışıklar gibi pembe ve mavi ekledi. Tombul patileri dikkatle hareket ediyordu. "Kuzey ışıklarını resmediyorum!" diye cıvıladı. Renkler beyaz karın üzerinde parladı. Pip o kadar çok gülümsedi ki küçük siyah burnu kıpırdadı.

Tam o sırada beyaz bir kutup tavşanı yaklaştı. Uzun kulakları seğirdi ve mavi eldivenleri iplerinde sallandı. "Ne yapıyorsun, Pip?" diye sordu Mira. Pip geri çekildi ki görebilsin. "Aa!" diye soluğu kesildi Mira'nın. "Bu kutup ışıkları! Onların dansını yakalamışsın!" Patisini havada döndürdü. "Bunu herkese göstermelisin!"

Pip utandı. "Kim benim resimlerimi görmek ister ki?" diye sordu. Mira eldivenini omzuna koydu. "Herkes!" dedi. "Uzak diyarlardaki hayvanlar kuzey ışıklarını görmeyi çok ister. Bazıları hiç görmemiş bile." Omzundan küçük bir çanta çıkardı. "Sana yardım edebilirim. Gezici bir sergi yaparız!" Pip'in gözleri parladı. "Gerçekten mi?"

Mira ve Pip işe koyuldu. Dönen yeşillerin, pembelerin ve mavilerin daha çok resmini yaptılar. Mira onları çantasında taşıdı. "Başkalarına haber vermeliyiz," dedi. "Tam kimi bulacağımı biliyorum." Seslendi ve beyaz bir kutup tilkisi koşarak geldi. Küçük bir tüylü yeşil kâşif şapkası takmıştı. "Bram!" dedi Mira. "Haberi yayar mısınız?"

Bram'in gür kuyruęu sallandı. "Ben tundranın en hızlı tilkisiyim!" diye havladı. Deri omuz çantası zıplayarak koşup gitti. Kıyıdaki foklara, ağaçlardaki kar baykuşlarına ve tepelerdeki ren geyiklerine haber verdi. "Kuzey ışıkları resimlerini görmeye gelin!" diye seslendi. "Pip adında küçük bir kutup ayısı yapmış!" Hayvanlar meraklandı ve heyecanlandı.

Kısa süre sonra her yerden hayvanlar Pip'in resimlerini görmeye geldi. Karda toplanıp hayretle baktılar. "Sanki gökyüzü tam burada!" dedi genç bir fok. "Hiç bu kadar güzel bir şey görmemiştim," dedi bir kar baykuşu. Pip'in içi ısındı. "Teşekkür ederim," dedi. "Ben sadece sevdiğim şeyi resmettim." Mira gülümsedi ve herkese küçük boyalı kartlar dağıttı.

Bir gün yaşlı mors Olaf resimleri duydu. Kocaman ve griydi, uzun beyaz dişleri ve boynunda kalın kahverengi bir atkısı vardı. Burnunda yuvarlak gözlükler takıyordu. "Ben burada yıllardır yaşıyorum," dedi, "ve kutup ışıklarını defalarca gördüm. Ama hiç bu kadar güzel yakalandığını görmemiştim. Lütfen serginizi buzlu kıyıma getirin."

Pip heyecanlı ama gergindi. "Ya hayvanlar resimlerimi sevmezse?" diye sordu Mira'ya. "Sevecekler," dedi Mira yumuşakça. "Sadece kendin ol." Bram öncülük etti ve bir dizi hayvan onları izledi. Resimleri dikkatle taşıdılar. Pip boya kutusunu sıkıca tuttu. Kıyıya vardıklarında Olaf bekliyordu. "Hoş geldin, küçük ressam," dedi nazık bir gülümsemeyle.

Olaf'ın kıyısı geniş ve düzdü, sergi için mükemmeldi. Hayvanlar resimleri buz bloklarının üzerine yerleştirdi. Renkler yumuşak ışıktaki parlıyor gibiydi. "Sanki kutup ışıkları bizi ziyarete inmiş," dedi Olaf. Toplanan hayvanlara kuzey ışıkları hakkında hikâyeler anlattı. Pip gözleri parlayarak dinledi. Yaptığı şeyle gurur duydu.

Uzak diyarlardan daha çok hayvan geldi. Bazıları günlerce yol almıştı. "Resimleri duydum," dedi genç bir misk öküzü. "Kuzey ışıklarını hiç görmedim. Evim güneyde çok uzakta." Pip ona her resmi gösterdi. "Bu benim en sevdiğim," dedi Pip. "Bunu ışıkların çok parlak olduğu bir gecede yaptım." Misk öküzü hayranlıkla baktı. "Büyülü!"

Mira sergiyi her hayvan görebilsin diye düzenledi. Bram ziyaretçilere rehberlik etti ve şakalar yaptı. Olaf kutup ışıklarının büyüsüne dair hikâyeler paylaştı. Pip resimlerinin yanında durup soruları yanıtladı. "Renkleri nasıl bu kadar parlak yaptın?" diye sordu küçük bir tilki. "Bol boya ve bol sevgi kullandım," dedi Pip. Herkes güldü ve alkışladı. Sergi büyük bir başarıydı.

Günler geçtikçe sergi yeni yerlere gitti. Bram öncülük etti ve Mira her şeyi düzenli tuttu. Karlı vadilere, buzlu kıyılara ve sessiz ormanlara gittiler. Gittikleri her yerde hayvanlar resimlere hayran kaldı. "Sanki gerçek kuzey ışıklarını görmüş gibi oldum," dedi bir porsuk. Pip ışıldadı. "Bu en güzel iltifat," dedi.

Bir akşam Olaf, "Pip, sanatın çok fazla neşe getirdi. Hayvanların doğanın güzelliğini takdir etmesine yardımcı oldun," dedi. Pip arkadaşlarına baktı. "Siz olmasaydınız bunu yapamazdım," dedi. "Mira, Bram, Olaf—hep birlikte kutup ışıklarını paylaşmama yardım ettiniz." Mira yumuşak patileriyle ona sarıldı. "Biz bir takımız," dedi. "Ve sanat bizi bir araya getirir."

Pip hâlâ her fırsatta kuzey ışıklarını resmediyor. Kar mağarasının dışında oturur, kırmızı atkısını sıkıca sarar ve gökyüzünü izler. Sonra fırçasını alır ve dönen yeşilleri, pembeleri ve mavileri çizer. Diğer hayvanlar izlemeye ve öğrenmeye gelir. "Kutup ışıkları bir armağandır," der Pip onlara. "Ve sanatla paylaştığımızda asla kaybolmaz."